

วีระเชษฐ์ จารยาภูล

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

อย่างเก็บเรื่องของตัวเอง

วันนี้พำท่านผู้อ่านเข้าโรงพยาบาลรับ สังเกตจากข่าวประจำวันให้ดีๆ เวลาเมื่อเรื่องคดีเรื่องใหญ่ๆ จะมีกรณีของการขอผลการตรวจรักษาระหรือเวชระเบียนของผู้เสียหายจากโรงพยาบาล เพื่อไปใช้พิสูจน์เป็นหลักฐานประกอบคดี แต่เรื่องนี้จะขอเก็บเป็นที่ระลึกครับ

นางปั่นเมืองสือถึงโรงพยาบาลศรีรัตนญา เพื่อขอข้อมูลเกี่ยวกับเวชระเบียนของตัวเองทั้งหมด แต่โรงพยาบาลศรีรัตนญาไม่หนังสือแจ้งปฏิเสธว่า เคยให้ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการรักษาแก่นางปั่นแล้ว ครั้งนี้จึงเมื่อไหร่ นางปั่นจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้แทนโรงพยาบาลศรีรัตนญาไปชี้แจงด้วยว่าจากพร้อมหนังสือประกอบการซึ่งแจ้งว่า นางปั่นเป็นโรคอารมณ์สองขั้ว ไปรักษาที่โรงพยาบาลศรีรัตนญาตั้งแต่วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๘ และไปติดต่อครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๐ จากการทดสอบทางจิตวิทยาพบลักษณะความรู้สึกไม่มั่นคง วิตกกังวลสูง โดยเฉพาะความกังวลเกี่ยวกับเรื่องความเจ็บปวดทางด้านร่างกาย ทั้งนี้ โรงพยาบาลศรีรัตนญาได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ขอให้ไปบางส่วนแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามกรณีอุทธรณ์คือ เวชระเบียนของนางปั่นทั้งหมด เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของนางปั่น ซึ่งนางปั่นยอมรับมีสิทธิที่จะได้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเกี่ยวกับตนเอง หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้น จะต้องให้บุคคลนั้นได้ตรวจสอบหรือได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลนั้น ตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับโรงพยาบาลศรีรัตนญาได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไปบางส่วนแล้ว และได้รับรองแพทย์ระบุว่าได้ตรวจงาน...และมีความเห็นว่าเป็นโรคอารมณ์สองขั้ว ไปรักษาที่โรงพยาบาลศรีรัตนญาเท่านั้น ข้อมูลนี้ก็ควรเปิดเผยได้ จึงวินิจฉัยให้โรงพยาบาลศรีรัตนญา เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เวชระเบียนของนางปั่นทั้งหมด พร้อมทั้งรับรองสำนายกต้องให้ด้วย

การที่จะปฏิเสธว่าให้ไปแล้ว แล้วไปขออีก ถ้าจะเข้าลักษณะของมากขอบ่อยโดยไม่มีเหตุอันควรหมายถึงตามมาตรา ๑๑ ครับ คือ ขอในเรื่องเดียวกันหลาย ๆ ครั้ง และหน่วยงานก็ให้ไปทุกครั้ง หรือขอเอกสารโครงการย้อนหลังหลาย ๆ ปี ที่เอกสารมีจำนวนมาก และเป็นภาระกับหน่วยงานด้วย ผู้ขอ ก็ต้องเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องค่าถ่ายสำเนา และรับรองสำเนาถูกต้อง เอกสารเวชระเบียนของผู้ป่วย ๑ คน ไม่น่ามากเท่าไรครับ เรื่องนี้ใกล้ตัวมากด้วย มีประโยชน์มาก มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามกฎหมายนี้ หารือไปได้นะครับที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๔๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

(ที่ สค ๒๔๕/๒๕๖๑)